

taler jeg som ordfører for Fremskridtspartiet – at Fremskridtspartiet ikke kan støtte det forslag. Jeg beklager det, men der er en fremtid for os, og vi kan jo gøre hver vores indsats dér, hvor vi nu engang kan gøre den.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er to ting til fru Kirsten Jacobsen. Den ene er, at hvordan udvalget skal sammensættes, tror jeg, vi stadig væk må have åbent også i Udvalget for Forretningsordenen, for jeg måtte også love oppe i min gruppe, at det stadig væk er til slagsmål, ellers havde jeg næsten ikke kunnet fået lov at gå herved. Det nåede jeg så ikke at få sagt.

Den anden, vil jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, er, at jeg faktisk tror, det vil lykkes denne gang, for der er så mange mennesker herinde nu, der kan høre, at den er gal, og der er mange, der har været ude i debatter.

Da jeg kom ind som helt ungt folketingsmedlem, havde jeg siddet i en debat med Erhard Jakobsen, som jo brugte den dér form hele tiden, og jeg tror såmænd også, det var for at være uforskammet, men det ville han jo aldrig sige. Folk ringede til mig bagefter og sagde: Nej, hvor var han dog ubehagelig over for dig. Og det var helt klart den tiltaleform, som klingede igennem.

Jeg tror, der er så mange, der kan høre det nu, at jeg tror, at fru Kirsten Jacobsen, jeg var lige ved at sige, trygt kan overlade det til os andre. Jeg tror, der er stor forståelse i Socialdemokratiet, der er det i Det Radikale Venstre, der er det hos os, og der er det i Enhedslisten. Jeg kunne såmænd tænke mig, at vi kom langt med det i denne omgang, så vi kunne komme til at tale pænt til hinanden, for det gør vi jo faktisk ikke.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten er temmelig skuffet over det, der er kommet ud af et stort anlagt debatprojekt om Folketingets arbejdsformer. Sandt at sige er der kun krattet i overfladen, og skulle man give en samlet karakteristik af målsætningen i beslutningsforslaget, må det blive kortere tid og mindre oplæsning i formandsstolen.

Det forekommer mig, at Præsidiets har haft en meget kvantitativ indgang til opfattelsen af Folketingets arbejdsformer og til revisionen af dem. En god debat er en kort debat, en hurtig debat og ikke en indholdsrig, nuanceret og nytænken-de debat. Gode spørgsmål er få spørgsmål, ikke

afklarende, debatskabende, afslørende osv. spørgsmål.

Man ser det i de konkrete udformninger: Korte taletider og, som der står, en praksis, hvor forespørgsler generelt søges gennemført hurtigere end i dag. Dertil et ønske om at gøre forsøget med korte bemærkninger permanent, til trods for at reglerne åbenlyst har hæmmet enhver udvikling af en egentlig debat i de tilfælde, de er blevet overholdt, hvad de ikke er. Indtil nu er det jo kun de allermest sagtmødige, der har underkastet sig den begrænsning. Vi finder det uhensigtsmæssigt at fortsætte med den form og mener, man skal holde op med det.

Til gengæld ser man i Præsidiets reaktion på de indholdsmæssige forslag, at, som det hedder, Præsidiets vil fortsætte sine overvejelser, at Præsidiets ikke har fundet, der på nuværende tidspunkt var behov for, og at Præsidiets ikke har fundet tiden inde. Jeg gad vide, hvad det er, der bringer tiden ind i Folketinget.

Enhedslisten har i sin tilgang til debatten lagt vægt på to forhold: Åbenhed i Folketingets arbejde, så offentligheden kan følge med i processen, og en velforberedt, levende, konstruktiv og hegnspælflyttende debat med efterfølgende klare beslutninger i Folketinget.

Konkret har vi foreslået sikring af, at Folketingets medlemmer og den almindelige offentlighed ser lovforslagene i god tid og lige så tidligt, som de sendes ud til høring. Dermed sikres dels en bredere åbenhed og dels en bedre forbedelse. Som det er nu, er det helt uforsvarligt.

Vi har foreslået, at større lovbehandlinger indledes med en forespørgselsdebat, der kan afklare hovedindhold og målsætning med lovkomplekset. Vi har bedt om, at det tilstræbes, at lovforslag har en indre sammenhæng og konsistens og ikke bare er en sammenbyltning af mange forskellige forslag med vidt forskellige hensigter, hvis eneste fællestræk er, at de er stillet til samme eksisterende love.

Vi har foreslået en sikring af god tid mellem første og anden behandling, så der kan foregå offentlige høringer, så offentligheden kan nå at reagere.

Ideen med en dagsaktuel onsdagsdebat er i tråd med vores ideer, og det vil i sig selv nok begrænse antallet af onsdagsspørgsmål, som åbenbart anses for at være et stort problem. Hvorfor skulle vi ikke bare prøve det?

Vi har også foreslået et mere åbent udvalgsarbejde, uden at det ser ud til, det kan finde nogen opbakning. Vi har foreslået, at redegørelser får